

на С.-И. отъ града, сж въздигнати за падналитѣ солдати отъ полковетѣ: Севскій, Орловски и Драгунскій. — На *Гранчарѣ* въ миндевското землище въздигнать паметникъ на убититѣ въ сражението на 24-й Ноемвр. майоръ Константинъ Ивановъ Анолаки. — На падналитѣ въ 25-й Дек. при с. Константинъ (Ахметли) 39 д. солдати отъ 102-й Вѣтскій полкъ е въздигнать паметникъ въ църквата на сѣщото село. — Въ Чобанската кория на джбравата съ надписъ „Братская могила“ на капитанъ Казмиръ Вротски и 199 солдати отъ 36-й полкъ, подпор. Валентенъ Ромашка Александръ Змиевъ, прапорщикъ Илья Горнихъ Горницкій и 115 д. солдати, — Въ *Черничка* срещу Дол. Маренъ, безъ надписъ. — Въ *Попово бърдо* при лозята на 7 д. солдати отъ 101-й перемискій полкъ убити на 24-й Ноемвр. при с. Златарица. — Въ църковний дворъ на убититѣ въ 28-й Дек. при с. Златарица трима солдати.

Турцитѣ които се бѣха установили въ Елена, като разумѣли слѣдъ паданието на Плъвенъ, че неще можтъ се удържа срещу настѣпающата сила, запалили на 2-й Дек. града и въ голѣмъ безпорядкъ избѣгнали. Въ сѣщото врѣме руската авангардия пристигнала, веднага се распоредила съ потушаванieto на огъня, тѣй щото само 40 къщи изгорѣли. А на 6-й отряда на Деллинскаузена занялъ Джулинъ, Златарица, Елена, имѣющъ авангардъ въ Кесарово, Бебрево и въ околността.

Завземанието на София. Въ този градъ имало 1000—1500 д. войска постоянно. При отварянието на войната тукъ била съсредоточена до 20,000 д. войска подъ командата на Ферикъ-Османъ паша.

Войниците и населението били заставени да работятъ и въ кратко врѣме се въздигнали укрѣпления на Айва-Деде, Курубагларъ, Кънявица и Слатинското табѣ. А пѣкъ Плъвенския герой Османъ паша, по едно врѣме силно настоявалъ предъ В. Порта за да се въздигнатъ яжки укрѣпления около София, да се испрати 120—150,000 души войска изъ Цариградъ и околността и този градъ да стане главно владалище на припаси и главенъ пунктъ за отбрана на една голѣма часть на Турция. Портата обаче, отказа на предложението Сюлейманово.

Преди откриванието на войната, въ София нѣмало миналогодишни слѣди отъ турски звѣрства, както въ Сг-Загора и